

Neděle 3. března 8. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za rodiny Štanclovu, Francovu, Šrámovu a ty rody 10.00 mše sv. v Radhošti 15.00 mše sv. v Šachově
Pondělí 4. března	
Úterý 5. března	
Středa 6. března Popeleční středa – udílení popelce	18.00 mše sv. v Horním Jelení
Čtvrtek 7. března Sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	8.00 mše sv. v Horním Jelení
Pátek 8. března Sv. Jana z Boha, řeholníka	17.35 modlitba Křížové cesty 18.00 mše sv. v Horním Jelení
Sobota 9. března Sv. Františky Římské, řeholnice	8.00 mše sv. v Horním Jelení 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 10. března 1. neděle postní - udílení popelce	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení 10.00 mše sv. v Radhošti

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

„Raduj se v Pánu, vždyť Bůh tě má rád.“

(sv. Pavel od Kříže)

Sbírka v kostele 24.2. 2019:

Horní Jelení 1 490,- Kč
Radhošť 1 050,-Kč
Borohrádek 1 100,- Kč
Šachov ,-Kč

Půst v různých náboženských tradicích

Jak se nejvýznamnější světová náboženství staví k otázce půstu? Stručný přehled připravil prof. Tomáš Halík

Křesťanství

Délka a konkrétní podoba půstů se lišila a liší v různých dobách, národech a směrech křesťanství. Tradičně k postním obdobím patří půsty každý pátek (na památku Ježíšovy smrti) a postní období před velkými svátky, čtyřicetidenní doba pokání před Velikonocemi a advent, zahrnující čtyři neděle před Vánoce. Katolická církev značně zmírnila koncem dvacátého století předchozí postní praxi (půst od jídla je možné nahradit jinými skutky, např. modlitbou, četbou Písma, studiem křesťanské nauky, návštěvou nemocných či jinými skutky milosrdenství). Reformační tradice hned na počátku zrušila povinné půsty vůbec. Nejvíce a nejpřísněji se postní praxe dnes dodržuje v pravoslaví – zejména předvelikonoční půst, týkající se nejen masa, ale i živočišných produktů jako mléka a vajec. V katolickém prostředí udržují praxi trvalého vegetariánství pouze některé řeholní řády (např. trapisté a pauláni).

Judaismus

Ortodoxní židé dodržují v oblasti jídla mnoho předpisů o tom, jaká a jak připravená jídla je možné požívat a která jsou "nečistá". V židovském kalendáři je řada dní přísného půstu, začínajícím večerem a končícím západem slunce následujícího dne – patří k nim např. Den smíření, Jom Kipur. Půst je výrazem pokání a doprovází (podobně jako v křesťanství) čas intenzivní prosebné modlitby.

Islám

Půst v měsíci Ramadánu – měsíci, kdy byl dán Mohamedovi Korán – je jedním z pěti základních pilířů islámu. Během tohoto měsíce je od rána do západu slunce zakázáno cokoli jíst a cokoli pít, ba i polykat sliny; je zakázáno také kouření a sexuální styk. Muslim má v té době také zvláště dbát i na své vnitřní rozpoložení – více než jindy ovládat hněv, vzrušení a nevhodné myšlenky. Jen ten, kdo je nemocen nebo na cestách, může půst odložit; kdo se nepostí, může se podle Koránu vykoupit nasycením jednoho chudého. Během večera a noci se muslimové za tuto přísnou kázeň odměňují hodováním, zejména požíváním sladkostí. Ramadán je tak zvláštní kombinací strohé zdrženlivosti ve dne a pestré a radostné oslavy v noci – a pak zejména na závěr postního měsíce, kdy se koná jeden ze dvou kanonických svátků muslimského roku.

Hinduismus

Hinduismus zahrnuje celou řadu rozličných praktik a duchovních cest. I zde se setkáváme s praxí půstu jako cestou duchovního očišťování, v radikální podobě u indických asketů a poustevníků.

Buddhismus

Buddha a ranný buddhismus neobohatili svět náboženství o nové náboženské rity a předpisy, Buddhovi šlo spíše o spirituálně-etickou cestu osvobození a prozření; on sám prošel etapou extrémní askeze a půstu, ale pak tuto praxi zavrhl a nahradil ji zákonem uměřenosti. Mnozí jeho stoupenci si prostě ponechali rituály náboženství, která v té které zemi buddhismu předcházela. Platí to i v oblasti jídla – ani zde nenacházíme nějaká buddhistická specifika, příliš se lišící od kultury jednotlivých zemí.

Je rozšířeným omylem, že buddhismus zavazuje k vegetariánství. Ve skutečnosti jen některé školy buddhistických mnichů se vystříhají masa. Ale i tam, kde požívání masa – kvůli zabíjení živých tvorů – je považováno za cosi, co poškozuje karmu, buddhisté znají obřady, které zmírňují tento karmický dopad; i buddhistická pekla pro jedlíky masa nejsou zdaleka ta nejhorší, rozhodně nejsou věčná.

zpracoval prof. Tomáš Halík